

Sygn. akt II Ka 130/23

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 kwietnia 2023 r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	Sędzia SO Karol Troć
Protokolant:	st. sekr. sąd. Beata Defut-Kołodziejak

przy udziale Prokuratora Jolanty Niewęgłowskiej

po rozpoznaniu w dniu 12 kwietnia 2023 r.

sprawy **K. K.**

oskarżonego z art. 207 § 1 k.k.

na skutek apelacji, wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Łukowie

z dnia 22 grudnia 2022 r. sygn. akt II K 528/21

I. utrzymuje wyrok w mocy;

II. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa 140 zł kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	II Ka 130/23
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	
1. CZEŚĆ WSTĘPNA		

1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

Wyrok Sądu Rejonowego w Łukowie z dnia 22 grudnia 2022 r. sygn. akt II K 528/21

1.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. Granice zaskarżenia

1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia

na korzyść

na niekorzyść

w całości

w części

#

co do winy

#

co do kary

#

co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia

1.3.2. Podniesione zarzuty

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji

#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

2.1. Ustalenie faktów

2.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	

2.2. Ocena dowodów

2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu

2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu

3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	
	<p>1) obrazy przepisów postępowania tj. art. 7 k.p.k. poprzez dokonanie dowolnej a nie swobodnej oceny zeznań świadków S. K. G. P., P. P., A. M. A. J. , E. B., B. M. poprzez bezpodstawne danie im waloru wiarygodności i uznanie że wersja dotycząca znęcania się psychicznego oskarżonego nad S.- P. jest zgodna z rzeczywistością, a odmówienie waloru wiarygodności wyjaśnieniom oskarżonego, M. W. i B. K. co w konsekwencji doprowadziło do wadliwego ustalenia że oskarżony dopuścił się zarzucanego mu czynu, a następnie doprowadziło do przypisania sprawstwa oskarżonemu przestępstwa z art. 207 k.k.</p> <p>Ewentualnie w razie nieuwzględnienia zarzutu 1),</p> <p>2) rażącej niewspółmierności orzeczonej wobec oskarżonego kary 5 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonywania na okres próby wynoszący 2 lata, podczas gdy rodzaj i charakter czynu sposób i okoliczności jego popełnienia, uprzednia niekaralność oskarżonego oraz cele kary w zakresie prewencji ogólnej i indywidualnej przemawiają za wymierzeniem oskarżonemu kary łagodniejszej,</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>
	Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny	

Skarżący zarzucił sądowi I instancji, że dokonał nieprawidłowej, dowolnej oceny zebranych w sprawie dowodów, bezpodstawnie dając wiarę zeznaniom świadków oskarżenia, a odmawiając wiarygodności wyjaśnieniom oskarżonego i zeznaniom świadków obrony, jednakże twierdzenia o tym, że ocena ta jest sprzeczna z wymogami art. 7 kpk, faktycznie w ogóle nie uzasadnił, nie mówiąc o przekonującym wykazaniu, że to jego argumenty i sposób oceny są właściwe, a sposób rozumowania Sądu jest błędny, sprzeczny z zasadami doświadczenia życiowego i podstawami logiki. Skarżący ograniczył się bowiem do niekwestionowanego przypomnienia, że strony pozostawały w konflikcie i nie były do siebie przyjaźnie nastawione, jak również do wskazania własnej, czysto polemicznej i odmiennej oceny wskazanych dowodów. Tym samym trudno było bardziej szczegółowo, merytorycznie odnieść się do tego zarzutu, sprowadzającego się do prostego stwierdzenia, że sąd zrobił źle, a dobrze byłoby wtedy, gdyby zrobił odwrotnie. Tym niemniej, niezależnie od stopnia szczegółowości zarzutu i pogłębienia argumentacji na jego poparcie, Sąd odwoławczy, dokonując kontroli prawidłowości oceny materiału dowodowego, przedstawionej w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku, nie znalazł podstaw, by uznać ją za nieprawidłową – Sąd meriti zgromadził i ocenił materiał dowodowy w sposób kompletny, prawidłowy, obiektywny, we wzajemnym powiązaniu, zgodnie z zasadami logiki i doświadczenia życiowego, a apelacja obrońcy nie dostarczyła argumentów, które prawidłowość tej oceny mogłyby

podważyć. Sąd I instancji wskazał, którym dowodom dał wiarę, a którym i w jakiej części nie oraz logicznie i przekonująco wyjaśnił, dlaczego. W procesie owej oceny Sąd nie dopatrywał się luk, opuszczeń czy zniekształceń, zwłaszcza takich, które wskazywałaby apelacja – bo jak już wspomniano, ta ich po prostu nie wskazywała wcale.

Nie sposób było podzielić również zarzutu, dotyczącego rażącej surowości wymierzonej oskarżonemu kary. Tytułem przypomnienia wskazać można, że przypisany oskarżonemu występki z art. 207 § 1 kk ustawowo zagrożony jest karą pozbawienia wolności w wymiarze od 3 miesięcy do 5 lat. Ustawa nie przewiduje więc co do zasady kary innego rodzaju, a zarzut nie dotyczy wymiaru tej kary (5 miesięcy pozbawienia wolności, tak bliskiej ustawowemu minimum), choć równocześnie też nie samego rodzaju wymierzonej kary (o czym poniżej). Skarżący nie podniósł równocześnie zarzutu błędu przy ocenie dowodów, skutkującej błędnymi ustaleniami faktycznymi co do stopnia winy czy społecznej szkodliwości czynu, który zmierzałby do wykazania, iż istniały podstawy faktyczne do zastosowania dobrodziejstwa np. art. 37a kk, ponownie na poparcie tego zarzutu lakonicznie ograniczając się do stwierdzenia, że zachowanie pokrzywdzonej nie było nieskazitelne i wypunktowania, czymże to uprzykrzała oskarżonemu życie (przemilczając całkowicie, że to oskarżony został uznany za winnego nagannych zachowań, łącznie wypełniających znamiona znęcania się) oraz do konstatacji, że oskarżony pogodził się z sytuacją (sic!), wobec czego wymierzanie mu kary (jakiegokolwiek!) nie ma

już podstaw. Z taką argumentacją nie sposób się zgodzić. Popelnienie przestępstwa co do zasady winno spotkać się z karą. Ustawodawca za występki znęcania się przewidział karę pozbawienia wolności, a skarżący nie wykazał, by istniały przesłanki do odstąpienia od tej zasady i albo wymierzenia oskarżonemu kary łagodniejszego rodzaju, albo kary łagodniejszej, albo do wnioskowanego w postępowaniu przed Sądem I instancji warunkowego umorzenia postępowania. Jak wskazano, nie sposób twierdzić, że przy minimum ustawowym na poziomie 3 miesięcy pozbawienia wolności, wymierzenie tej kary w wysokości 5 miesięcy było rażąco surowe. Pamiętać należy, że wykonanie tej kary warunkowo zawieszono tytułem próby na okres 2 lat, więc o ile oskarżony nie planuje np. popełnienia w tym czasie kolejnego przestępstwa, realną dolegliwość tej kary należy uznać za niewielką. Co do rodzaju kary, oskarżony w toku rozprawy głównej podnosił nieregularny charakter swojej pracy w transporcie międzynarodowym, skutkujący ograniczeniem czasu, który może spędzać z dziećmi, ale i problemy z pozyskaniem dostatecznej ilości pieniędzy, by płacić alimenty – kara ograniczenia wolności w postaci prac społecznie użytecznych czy kara grzywny byłyby więc dużo bardziej dolegliwe, skoro odbierałyby oskarżonemu i tak ograniczony czas wspólny z dziećmi czy też środki, których dla tychże dzieci także mu brakuje. Warunkowe umorzenie postępowania nie jest karą i nie może być rozważane jako prosta alternatywa dla pozbawienia wolności.

Wniosek		
O zmianę wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego od zarzutu popełnienia zarzucanego mu czynu, ewentualnie o zmianę wyroku i warunkowe umorzenie postępowania.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
<p>Niezasadność zarzutów skutkowałą nietrafnością wniosku o jakąkolwiek zmianę wyroku, w szczególności poprzez uniewinnienie oskarżonego. Niezasadny, bo i niekompatybilny z treścią zarzutów, wynikający chyba z niezrozumienia zasad prawa karnego, był wniosek alternatywny o zmianę wyroku i warunkowe umorzenie postępowania. Przypomnieć należy, że skarżący nie zakwestionował ustaleń faktycznych Sądu I instancji w zakresie stopnia winy oskarżonego ani społecznej szkodliwości przypisanego mu czynu, które ten, w świetle okoliczności mających wpływ na wymiar kary (k. 185-186), ocenił jako przekraczające stopień określony w treści art. 66 kk. Warunkowe umorzenie postępowania nie jest karą ani środkiem karnym. W procesie stosowania prawa Sąd najpierw gromadzi i ocenia materiał dowodowy, na ich podstawie dokonuje ustaleń faktycznych – nie tylko w zakresie czynności sprawczych czy okoliczności czynu, ale też stopnia jego społecznej szkodliwości, winy i jej stopnia, w tym umyślności czy nieumyślności i ich form itd. Następnie Sąd dokonuje subsumpcji stanu faktycznego pod przepisy prawa</p>		

karnego materialnego ustalając, czy oskarżony popełnił przestępstwo, a po jego skazaniu rozważa, czy i jaką karę (lub środek karny) należy mu wymierzyć dla osiągnięcia celów postępowania karnego. Skazanie za przestępstwo wyklucza możliwość warunkowego umorzenia postępowania, bowiem co do skazanego można albo wymierzyć karę, albo w określonych ustawą przypadkach od niej odstąpić, ale nie warunkowo umorzyć postępowanie, bowiem jest to rozstrzygnięcie poprzedzające skazanie, czyli stwierdzenie, że popełniono przestępstwo. Sąd stwierdza popełnienie czynu, stwierdza winę i społeczną szkodliwość czynu, z tym że w przypadku dokonania ustaleń, że nie są one znaczne, może umorzyć postępowanie – warunkowo, tytułem próby, a przypadku nieprzestrzegania jej warunków – wrócić do postępowania od początku, bez sankcji powagi rzeczy osądzonej, skoro nie było wyroku skazującego ani uniewinniającego. Dlatego skarżący nie mógł wnosić, by po skazaniu za przestępstwo Sąd zastosował instytucję warunkowego umorzenia postępowania.

4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU	
1.	
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności	
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	

5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot utrzymania w mocy
Całość wyroku, tak w części zaskarżonej, jak i w pozostałej, podlegającej ocenie z urzędu, niezależnie od granic zaskarżenia	
Zwiążle o powodach utrzymania w mocy	
Bezzasadność apelacji i brak okoliczności, podlegających uwzględnieniu z urzędu.	
5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot i zakres zmiany
Zwiążle o powodach zmiany	

5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji	
5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia	
1.1.	# art. 439 k.p.k.
Zwiążle o powodach uchylenia	
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości # art. 437 § 2 k.p.k.
Zwiążle o powodach uchylenia	
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania # art. 437 § 2 k.p.k.

Zwięźle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia	
4.1.	# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia	
5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania	
5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku	
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
6. Koszty Procesu	

P unkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
II	Zgodnie z treścią art. 636 § 1 kpk w razie nieuwzględnienia apelacji, wniesionej wyłącznie przez oskarżonego (jego obrońcę), koszty procesu za postępowanie odwoławcze ponosi skarżący. Na koszty postępowania odwoławczego składają się zaś opłata w wysokości należnej za I instancję oraz ryczałt za doręczenia korespondencji – w kwocie 20 zł.

7. PODPIS

1.3. Granice zaskarżenia	
Kolejny numer załącznika	1

Podmiot wnoszący apelację	Obrońca oskarżonego		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Całość wyroku		
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej		

	orzeczenie odpowiada prawu		
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia		
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia		
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka		
#	art. 439 k.p.k.		
#	brak zarzutów		
1.4. Wnioski			
#	uchylenie	#	zmiana